

popolnoma udati v voljo Božjo. Pa tudi to ni bilo nevarno; tropa galebov in tonovšic se je včasih zagnala tako nizko na naju, da se je kazalo, kakor da so hoteli izključiti oči; trebalo se je preobračati in pluti nekaj časa na prsih. Ti gosti manevri so me toli upehali, da sem jel malo po malo gubiti zavest. Pomnim samo to, da je jeden galebov tako nizko zagnal v mojo glavo, da sem se instiktivno prevrnil na prsi in hotel plavati; ali zdajci so me zapustile moči in jel sem se pogrezovati, ko sem mahoma začutil, da me nekdo drži za ramo; prišel sem na površje in zagledal poleg sebe blede, izmučeno Ahmetovo lice.

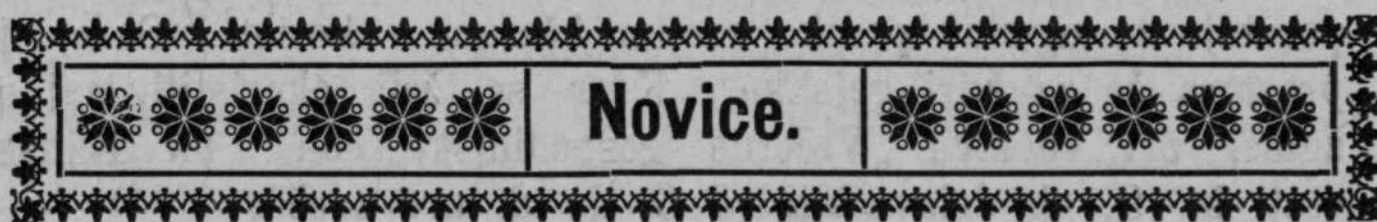
„Ujunači se gospod“, mi je rekel s hripavim glasom, „vidiš doli so ladje“.

Pogledal sem naprej in zares zazrl kakih 300 korakov pred nama nekaj domačinov, lovivši ribe v svojih lahkih izdolbenih čolnih. Pobral sem vse sile, pomolel nekoliko iz vode in kriknil; nekako bolešno ječanje se je izvilo iz mojih prs namesto krika, no vender je bilo uslišano, kajti videl sem, dasi motno, da so se ljudje obrnili proti nama Zatam je pred mojimi očmi vse porumenelo; v tej prozrni žoltkosti je smuknilo nekaj rib, stebila morskega mahu, v ušesih je zabučal strašen hrup in vse je izginilo.

Prebudil sem se ravno dva tedna po tem v svojem stanovanju v N., sredi svojih domačih, nahajajoč se ves ta čas med življenjem in smrtjo, v grozni vročinski bolezni, vzrčeni vsled fizičnega pretresa. Ko sem začel premišljevati bivše dogodke, bile so moje prve želje, poizvedovati o Ahmetovi uscdi; ali kmalu sem se bil umiril, ko sem ga zagledal zdravega in neposkodovanega stopiti v mojo sobo. Prejevši od zdravnika dovoljenje govoriti, nisem pozabil izprašati Ahmeta o tem, kar ni bila ohranila najina pamet, in evo kaj sem čul od njega; po tem ko sem zavpil, sem izginil na dno, Ahmet me je zgrabil in plul nekaj časa z menoj, napenjajoč poslednje moči; med tem so se približali ribiči. Končno so tudi železne mišice Ahmetove jele pešati, in on je začel toniti ne izpustivši me iz rok. Na srečo so zdajci dospeli ribiči in mu vrgli konec vrvi; on se je obesil nanjo in bil je potegnjen iz vode vlečoč za seboj mojo nezavestno telo. Ribiči so naju takoj zanesli v svoje koče in me z vsakimi sredstvi jeli oživljati, ali očes le nisem hotel odpreti. Ahmetu se je bilo posrečilo ne povsem resnično razložiti ribičem — od kod sva prišla, in kam da se je nama vrniti. Oni so mu povedali, da se nahajava sedemdeset vrst od N., a skala, na koji sva bila ujeta celih štiriindvajset ur, je znano sveto mesto, na katerem, po mnenju tukajšnjih rojakov, prebiva bog zla Limi, o čem pričuje s tulenjem vetra ob viharnem vremenu, kar pa očitno prihaja od tuljenja veternega žvižganja v studencu. Izvedevši od Ahmeta o najinih dogodkih, so ribiči postali nama nenavadno prijazni in razven laskavega vsprejema, so se ponudili pripeljati naju nazaj v N., kar so tudi izpolnili popolnoma vestno. Nadaljna dotična preiskava je bila povezana mojemu

pomočniku; le ta se je podal v spremstvu desetih kolkov v brlog najinih gostoljubnih gospodarjev, pa namesto koče je našel samo kup oglja in pepela. Roparji so premenili brez sledu, odpeljavši s seboj vse.

Čez pet let sem bil povišan, in sicer imenovan N-skim izpravnikom, in baš na dan mojega prihoda v N-sk, je bila v okrožju prijeta in pripeljana v mesto cela druhal „obcestnih vitezov“, celih sedem mož, med katerimi sem izpoznal vseh starih svojih znancev; li me niso hoteli poznati ali me v resnici niso več poznali, a čez nekaj dnij so bili odposlani dalje, v Sahalino, kjer so bili obsojeni celo življenje v ječo: več o njih nisem slišal.

— Osebne vesti. Zapovednik ljubljanske brigade, generalmajor go p. Ferdinand de Sommain je šel v pokoj. — Okrajni glavar v Logatecu, g. Gustav Del Cott je šel v pokoj in dobil tem povodom Franc Jožefov red. — Občinski svet ljubljanski je imenoval konceptnega praktikanta gospoda Frana Švigelja mestnim koncipistom. — Stotnik pešpolka št. 77. gosp. Anton Škrbinc je šel v pokoj. — Poštni kontrolor v Gorici gosp. Fran Leban je imenovan višjim poštним oskrbnikom v Opatiji. — Za višja poštna kontrolorja v Trstu sta imenovana poštna kontrolorja H. pl. Carina in Fr. Milost. — Pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani sta imenovana gg. Al. Hut in dr. Fr. Eller za finančna koncipista. — Vladn kancelist g. M. Kren je imenovan oficialom, narednik pešpolka št. 97., gosp. Fran Jurca pa vladnim kancelistom. — Okrajni glavar v Gorici, dvorni svetnik vit. Bosizio je šel v pokoj. — Okrajni glavar v Sežani gosp. dr. Peter Laharnar je imenovan deželnovladnim svetnikom — v Črnoveh v Bukovini! — Okrajni glavar v Celju, Edmund grof Attems pride za okr. glavarja v Gorico.

— Cesarjeve podpore. Iz cesarjeve zasebne blagajne so dobili podpore: po 80 kron veteranski društvu v Kranjski gori in v Ratečah za napravo zastav, po 120 kron pa gasilni društvu v Dragi in v Kotu.

— Poročil se je profesor na ljubljanski realki, gosp. Karol Pirc, z gospdč. Berto Hengthalerjevo.

— Občinske volitve v Ljubljani se bodo vršile meseca aprila in sicer iz III. razreda dne 22., iz II. razreda dne 24. in iz I. razreda dne 26. aprila. Napredna narodna stranka je odklonila vse predloge, mereče na to, da bi se sklenil kompromis s katoliško, z nemško in s socialno demokratsko stranko. Shod naprednonarodnih zaupnikov je sklenil kandidirati poleg dosedanjih obč. svetnikov in na mesto gg. Klein, Komove, Pavlin in Dejak gg.: železniškega magacinerja Jos. Kendo za III. razred, odvetnika dr. Jos. Kušarja za II. razred in lekarnarja gosp. Ubalda pl. Trnkoczyja za I. razred. Za drugi. še prosti mandat iz II. razreda se določi kandidatom kateri uradnik.

— Surovinsko društvo črevljarske obrtovalne zadruge v Ljubljani je otvorilo s 1. aprilom svojo prodajalno z usnjem in s črevljarsko opravo. Prodajalna se nahaja v hiši lekarnarja Mayerja.

— Nova c. kr. poštna nabiralnica. C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu je z dnem 1. aprilom t. l. odprlo novo c. kr. poštno nabiralnico v Velikem Gabru v političnem okraju litijskem.

— Iz ribiškega zavoda na Studencu pri Ljubljani se prične takoj oddajati mladice domačih postrvic. Deželani, opravičeni kot posestniki ali najemniki v vodah, katere so primerne za postrvi, dobivajo mladice brezplačno. Oglasiti se je pri okrajnem ribarskem odboru v Ljubljani.

— **Novomeški vodovod.** Deželni odbor je dobil obvestilo, da je poljedelsko ministrstvo dovolilo, da se smejo dela pri Novomeškem vodovodu, dasi še ni dotični zakon odobren — takoj razpisati. Deželni odbor je sklenil, da je dela takoj razpisati.

— **Večerna gospodinjska šola.** Pretečeni teden se mi je nudila prijetna prilika, ogledati si urejene prostore in pa nje koristno delovanje te šole. Tu se uče dekleta brezplačno vsega, kar potrebuje slovenska gospodinja, in sicer: kuhati, snažiti, prati, likati, šivati, krpiti, kvačkati, vezati in dr. Ker je pouk v priznani spretnih rokah, so učni uspehi izborni. — Slovenskim materam se najnujnejše priporoča, naj porabijo to ugodno priliko svojim hčeram v korist. Sedaj je prostora še za štiri gojenke. Kdor se želi okoristiti, naj se zgleda pri vodstvu „Večerne gospodinjske šole“ na Rimski cesti št. 9, ob delavnikih od 6. do 8. ure zvečer.

— **Šolo nam zapirajo.** Naučno ministrstvo je s posebno naredbo zaukazalo, da se mora pri sprejemnih izpitih v srednje šole na Kranjskem postopati z vso strogostjo. V tem, ko so lani nižje avstrijski srednješolski ravnatelji tirjali, naj se zahteve pri sprejemnih skušnjah znižajo, češ, da se veliko preveč zahteva, odreja vlada pri nas, a samo pri nas, da se mora še krožje postopati. Nadzornik Končnik je že dosti prej z vso sigurnostjo povedal, da prihodnje leto na II. državni gimnaziji ne bo paralelk. Ali jih hoče preprečiti z zgoraj omenjeno ministrsko naredbo.

— **Izgređ v Gočah.** Nj. knezoškofja milost ljubljanski gosp. knezoškof je vložil imedijatno vlogo na cesarja, s katero prosi, naj se ustanovi sodno postopanje pri kuratu v Gočah na Vipavskem gosp. Ferjančiču in 21 Gočanom, ki so bili toženi radi hudodelstva javnega nasilstva in goljufije.

— **Talijo za rešitev življenja** je podelila deželna vlada posestnika sinu Ivanu Dolmaviču iz Broda v krškem okraju v znesku 52 kron 50 vin., ker je z nevarnostjo za lastno življenje rešil iz vode Antona Zaletala iz Grčareve vasi.

— **Občinske volitve v Šoštajnu.** Nemška stranka se občinskih volitev ni upala udeležiti, vsled česar so bili slovenski kandidati v vseh treh razredih soglasno izvoljeni.

— **Suspendiran uradnik.** Poštni asistent A. Ballogh v Celji bil je od službe suspendiran, ker je s prodajo znamk tako spretno manipuliral, da ni bilo naposled ne znamk in ne denarja.

— **Naša nervozna doba,** ki jej tolikaj očitajo kot taki, venderle tudi sama po sebi proizvaja pomočke, da oblažuje izmučno drevenje in vrvenje za zaslužkom s skrbnejšo hranitvijo, ki pospešuje zdravje ter tako ljudstvu zvišuje občno blaginjo in moč. Tem pomočkom je treba najprej prištevati Kathreinerjevo-Kneippovo sladno kavo. Ta se je v zdravstvenem oziru izkazala za jako blagodejno primes zrnati kavi; obenem pa omogočuje ob istih troških uporabo boljvrstne pijače, s čimur se bistveno poplemenituje ukus vsakdanje kavine pijače. Kjer pa je treba gledati na večji prihranek, daje Kathreinerjeva Kneippova sladna kava tudi brez zrnate kave prijetno, jako prijajočo pijačo. Sama na sebi ima namreč ukus zrnate kave, ki jej ga po Kathreinerjevem izdelnem načinu daje izvleček iz kavine rastline. Lahko prebavna je, krvotvorna in redilna; v obče jo zdravniki priporočajo ženskam in otrokom, takisto onim, ki jim je sploh prepovedana zrnata kava. Nobena gospodinja in mati naj ne odlašča več, uporabljati to pristno rodbinsko kavo; samo pazi naj pri nakupovanju natančno na izvirne zavoje z varstveno znamko „župnik Kneipp“ in imenom „Kathreiner.“

— **V Ameriko** je odpotovalo v mesecu sušcu z ljubljanskega kolodvora 462 oseb. Zaradi nameravanega izseljenja pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti je bilo aretovanih deset mladeničev.

— **Led v aprilu.** Iz Celovca se poroča, da je ondotno vrbsko jezero v sredi še vedno zmrznjeno, in da je led kar črevelj debel.

— **V veliki nevarnosti.** Pri izkopavanju neke jame za vodovod v Mariboru zasula je zemlja dva delavca Korela in Kenda do glave, in le z velikim trudom rešili so jih smrti. Velika množica ljudi, ki se je v hipu nabrala, bila je ogorčena radi malomarnega, in slabega nadzorstva pri vodovodnih delih, vsled katerega bi bila dva vrla delavca skoraj izgubila življenje.

— **Velika tatvina — izmišljena.** Pred dnevi smo poročali, da sta bili Mariji Kernovi, prodajalki črevljev v Ljubljani, ukradeni dve hranilnični knjižici z vlogama po 2000 kron. Marija Kern je sama pri policiji naznanila tatvino. Tudi dve žepni uri in dve srečki sta jej bili ukradeni. Sedaj pa je policija dognala, da je ta tatvina izmišljena. Ukradeni hranilnični knjižici nista bili last Marije Kernove, marveč Marije Nosanove posestnice in krčmarice iz Gotenice v kočevskem okraju, in je ta imela isti le spravljani in shranjeni pri Kernovki. Marija Nosanova je hotela že večkrat imeti knjižici nazaj, a Marija Kernova se je izgovarjala, da ima deponirani v mestni hranilnici, in da jih ne more ven dobiti. Dne 16. sušca je Nosanova še jedenkrat odločno zahtevala knjižici nazaj, a tudi takrat zaman. Čez sedem dni potem sta bili knjižici ukradeni, med časom, ko je bila Kernovka pri misijonu. Sedaj se je izkazalo, da je Marija Kern knjižici realizirala in dvignila okoli 3700 kron, katere je zase porabila. Marija Nosanova je bila z Marijo Kernovo znana in jej je zaupala knjižici. To zaupljivost je drago plačala, kajti Marija Kernova je ves denar zapravila in nima sedaj ničesar. Policija je dala Marijo Kernovo pod ključ in jo poslala na Žabjek.

— **Zakonska drama.** V Mödlingu pri Dunaju je živel 30 let stara Marija Halada, ki je bila ločena od svojega 45letnega soproga, tvorniškega delavca. Bila je kuharica v hiši zdravnika Pollaka. Ko je te dni šla iz hiše, jo je čakal njen mož ter nanjo dvakrat z revolverjem ustrelil. Nato je ustrelil še sebe. Marija Halada je težko ranjena.

— **Nesreča na Reki.** Poleg Reke, na obali mej Reko in Volosko so napravili plavajoči „Dock“, vrsta splavi, katera utone, kadar se napolni vode in potem, ko se izprazni voda, splava in dvigne parnik ali ladijo, koja potrebuje popravkov. Dva taka „docka“ so te dni rabili za izdržanje parnika „Fiume“, kateremu so morali popravljati dno. Naenkrat, ko so ljudje na parniku delali, se je isti začel majati, stolpi škripati in parnik se je zvrnil najprej na jeden bok, nato pa na drug. Delavci in moštvo so začeli skakati v morje in se tako rešili skoro vsi, razun pet oseb, katere so bile poškodovane. Nesreča se je zgodila radi tega, ker menda splavi niso bile dosti močne in niso mogle obdržati težo parnika in so pod njim utonile. Parnik je poškodovan, ker se je z bokom zaletel v železni „dock.“ Jeden „dock“ so iz morja izvlekli, med tem ko je drugi nekoliko večji še na dnu in je najbrže do polovice razklan.

— **Ruski general zgorel.** Načelnik asurijske železnice v Aziji, general Keller je pri nadzorovanju železnice na do sedaj nepojasnjeni način med postajama Barnovsk in Nikol-skoje zgorel.

— **Zemlja se udara** v občini Domanin, ne daleč od Uhar. Središča. Tri hiše so se že podrle, sedem pa se jih menda še bo. Posestniki hiš so sami reveži.

— **Nevedoma je ubila svojega moža.** V Holiću, (njitranka županija) je prišel v neko hišo tujec, ki je prosil prenočišča. Prej pa je prosil ženo, naj mu spravi zavoj, ki ga je imel sabo. Ko je spal, je pogledala žena zavoj ter videla, da je poln bankovcev. Iz lakomnosti ga je v spanju s sekuro ubila. Ko pa je hotela truplo skriti, je videla, da je ubila svojega moža, ki se je vrnil iz Amerike.

— **Strašna rodbinska drama.** V Palermu se je pripetila grozna nesreča. V drugem nadstropju palače Rizzuti je živela rodbina vdove d' Alvia: mati, troje hčerk in dva sina. Eden njiju, Alfonz, 23 let star, ki je radi zavratnega umora prebil že petletno ječo, se je s sestrami sprl ter ustrelil nato svojo sestro Marijo in njenega zaročnika. Nato je ustrelil še drugo sestro Gastanello. Tretjo sestro je hotel tudi umoriti, dvakrat je ustrelil nanjo, a je ni zadel. Tedaj je pritekla mati ter dejala sinu: „Ustrelj še mene!“ Sin pa je odgovoril: „Tebe ne, mati!“ ter ustrelil sebe samega. Morilčev oče je umrl lani v blaznici, zato tudi morilec bržčas ni bil duševno popolnoma zdrav.

— **Pošto premagal.** Na izreden način je nožar Sheffieldski, neki Graves, prisilil ondotno pošto, da mu je redno dostavljala došle pošiljatve. Ko vse pritožbe in reklamacije niso nič izdale, sklenil si je pomagati s silo. Dne 28. febr. je mobilizoval vso svoje armado, 200 svojih uslužbencev, vsakemu izročil večje število poštne zavojev z nožmi in jednaki izdelki na svoje naročnike, stopil na čelo tej armadi ter jo vodil naravnost na poštni urad. Celi dan so imeli poštne uslužbenci opravka čez glavo in še niso prišle na vrsto druge številne stranke, ki so že pretile s splošnim uporom. Še le pozno na večer so prišli na vrsto vsi Gravesovi uslužbenci, in poštne uradniki so bili rešeni neumornega dela. Toda še huje pride naslednji dan. 1. marca so že na vse zgodaj vsi Gravesovi uslužbenci okupirali poštne prostore. Vsak uslužbenec je oborožen z veliko vrečo drobiža zahteval, ko je prišel na vrsto, znamko za dva beliča. Ko je dobil, kar je želel, vstopil se je za ostale svoje tovariše in tako čakal, da pride zopet na vrsto. Vse to se je ponavljalo do opoludne. Za krepila so skrbele naročene marketenderce, za red pa policija, ki je morala pred vsem zadržavati ostalo občinstvo, ki ni nikakor moglo na vrsto. Opoludne prosi poštar premirja in se v to svrhu sam poda k Gravesu, a to ga ne mara poslušati, in ne dovoli počitka poštne uslužbencem, kakor tudi ne, da bi druge stranke prišle na vrsto. Poštar je poskusil vsa mogoča sredstva, posvetoval se s svojimi predstojniki, a vse zaman: moral je kapitulirati. Sklenil se je mir in poštar je moral slovesno obljubiti, da se nadalje Graves ne bo več mogel pritoževati nad poštno upravo.

— **Kaj žele postati francoski otroci.** Jako razširjeni francoski list stavil je učencem in učenkam nižjih šol vprašanje, kaj žele postati. Od 442 deklic želelo jih je 250 postati samostojnim, 143 želelo je biti učiteljice, 17 doktorice zdravilstva, 15 hoče jih biti odvetnice, 28 jih veseli slikarstvo, 30 godbena umetnost, 7 jih želi biti pisateljice in samo tri hočejo biti igralke. Drugih 50 je zopet hotelo biti šivilje, perice itd. Ostale pa niso vedele želeli drugega, kakor da bi bile to, kar so njih mamice, in da bi znale to, kar znajo one. — Od 1560 dečkov izrazila je večina željo, da bi postali vojaki in utemeljevali so ti dečki svoje želje z raznimi motivi. Tako na primer jeden pravi, da kadar čuje vojaško godbo, je ves srečen. Drugi zopet hoče biti vojak, ker je močan in se nikogar ne boji, tretji je dejal, da zato, ker je vojaška uniforma jako lepa, in prijateljice njegove sestre ga ne bodo gledale po strani kakor sedaj! 232 dečkov želelo je biti zemljemerci, da bi zidali železnice, 105 žele biti poljedelci, med katerimi jeden pravi: Ako bi živel še Bonaparte, hotel bi biti vojak, tako pa hočem biti tako dober vinogradnik, kakor je moj oče. Dalje jih hoče biti 68 slikarjev, 98 trgovcev in 93 zdravnikov itd. Jeden bodočih zdravnikov pravi: „Dober

zdravnik hočem biti, a nikomur ne bodem nič računal.“ Samo 20 dečkov hoče biti časnikiarjev. Znamenito je, da ne jeden dečkov ni želel biti kralj. Da pa ljubijo ta mlada srca svojo francosko domovino dokazuje dejstvo, da izmed 1650 odgovorov je bilo samo 28 taci, ki bi hoteli zapustiti svojo domovino.

— **Česa francoska mladina ne sme zvedeti.** Francoski učni minister je ukazal, da noben francoski profesor ne sme predavati razvoja zgodovine dalje, nego do l. 1875. Z Mac Mahonom in z uvedenjem konstitucije se neha za mladino zgodovina. Kar se je pozneje zgodilo — same intrige, politični škandali, vedne izpremembe ministrstev, razne afêre — vse to naj bo mladini prikrito, ker iz tega se baš ne more navzeti patriotizma. Ker Francozi tudi zgodovino burbonskih kraljev jako površno in tendenciozno poučujejo, je pač umljivo, da je pouk v zgodovini na Francoskem jako slab in enostranski.

— **Dobro srce kraljice Henrijete.** Nedavno je povozil dvorni voz belgijske kraljice Henrijete nekega delavca. Kraljica je takoj stopila z voza ter ukazala prepeljati reveža v bolnišnico, kamor je kraljica sama opetovano poslala vprašat, kako mu je. Nesrečnež pa je venderle umrl, vsled česar je kraljica silno razburjena in žalostna. Družini tega nesrečnega delavca pa je kraljica darovala sedaj 40.000 frankov.

— **Skrivnosti harema.** Sedanji turški sultan Abdul Hamid ima približno 300 žen. Otrok pa ima samo trinajst. Kadar se ene ali druge naveliča, daruje jo kakemu svojih spremljevalcev in ministrov. Vender pa morajo te darovane žene semtertje kedaj obiskati Sultana, da mu povedo razne politične skrivnosti ali spletke, ki so jih izvedele od svojih novih mož. S tem misli priti Sultan na sled vsakemu zaroti, ki bi se pričela proti njemu, ker je zelo nezaupljiv, povsodi vidi samo tajne sovražnike. Zatorej je tudi prepovedano vsem ženam Sultanovim, rabiti kaka sredstva za večanje lepote ali ohranjenje mladosti, ker se Sultan boji, da bi ga ena ali druga s kakim takim sredstvom morda zastropila. Sultan ima jako težko in neprijetno življenje, ker noč in dan trepetaja zanj, in ne zaupa niti najbližjemu prijatelju.

— **Pasja taksa.** Na Grškem so vpeljali pred kratkim davek za pse. Ljudstvo je bilo zaradi tega zelo hudo in ni naznanjalo svojih psov. Zato je vlada zaukazala, naj se najstrožje postopa proti vsakemu, ki utaji psa. Vohali so povsod za psi in izvohali, da med onimi, ki niso plačali pasje takse, je tudi kralj. Njegovi služabniki niso naznanili kraljevih štirih psičkov. Tako je tudi kralj plačal kazen.

— **Pametna sodba predsednika Krügerja.** Dva farmovca se prepirata radi delitve nekega zemljišča. Svojim razsodnikom izvolita v tem prepiru predsednika Krügerja, ki pušče iz svoje pipe, mirno posluša oba prepirljivca. Nakrat ju Krüger prekine in pravi tožitelju: „Razdeli zemljišče v dva dela, kakor se tebi zdi najbolj pravično. Ti pa, pravi Krüger drugemu, „vzemi od obeh delov onega, ki se ti zdi najbolj primeren.“ Bolje bi Krüger ne bil mogel razsoditi. Prvi je razdelil zemljišče kar možno natančno, ker se je bal, da bi mu nasprotnik ne vzel večjega dela.

— **Orjaški par.** V San Franciscu v Ameriki je nameščen kot mestni stražar orjaški Hrvat V. Bakulić, rojen v Dalmaciji. Velik in močan je tako, da vzbuja povsodi pozornost, ker meri skoraj sedem čevljev v visočino in tehta okoli 300 funtov. Pred nekaj tedni podal se je domov v Spljet v Dalmacijo, da obiše svoje stariše in sprehajajoč se po mestu naletel na devojko, ki mu je bila po telesni jakosti in izredni lepoti jako všeč. Premišljeval ni vprašati jo, bi li hotela kot njegova žena iti z njim nazaj v Ameriko. Devojk je ugajal orjaški mladenič, kateri je njo v velikosti še malo nadkriljeval in kmalu sta se srečna zaročenca vračala v svoj novi dom, v San Francisco. Ko sta v San Francisco izstopila iz parnika, obrnila sta takoj pozornost vseh na-se, posebno časnikiarski

poročevalci so ju obkolili, da zvedo, kedo sta in odkod. Seveda je umevno, da so snov porabili na vse načine in pretiravali o orjaškem paru, kakor tudi, da je Spljet italijansko mesto, da je ona Italijanka in se mož ž njo more samo po tolmaču razgovarjati itd.

— **Vožnja upravnega sodnika.** V Ameriki je okoliš upravnega sodnika vsake države razdeljen na sodne okraje, kojim načeljuje maršal. Kadar potuje upravni sodnik po svojih krajih, je navada, da skrbi maršal za njegovo ugodnost. V hôtelih plača račune, preskrbuje vozove itd. Tudi upravni sodnik Brewer je bil vaju podobnih ugodnosti. Zadnjič je potoval po okraju, ki je dobil novega maršala. Temu brzojavi, naj ga pričakuje z vozom. To se je zgodilo, in upravni sodnik je zadovoljno zopet odpotoval. Nekoliko manj je bil zadovoljen, ko je prejel račun za voz. Ogorčen vrne račun z opombo, da naj se zaračuni med državne stroške. A maršal mu odgovori, da justično ministrstvo računa ni sprejelo, ker o vozovih upravnega sodnika ni nobenega predpisa. Hočeš, nočeš, je moral sodnik račun poravnati, toda maršala je obvestil, naj vpraša svoje tovariše, kako naredo, da mu voz preskrbe, ne da bi ga plačal. Ko se je po opravkih zopet pripeljal v oni kraj, ga je ljubko iznenadilo, ko ga je pred kolodvorom čakal maršal z vozom. „No“, vpraša, „ali ste zvedeli, kako vaši tovariši voz zaračunajo?“ Na pritrjevalni odgovor vpraša: „No, kako pa naredo?“ „Na prav lahek način: voz se zaračuni v razpredelku „vožnja zločincev“, tako ga morajo plačati“.

— **Iz česa je človeško telo?** Učenjaki so izračunali, da sestoji telo blizu 70 kg težkega človeka iz 44 kg kisika, 7 kg vodika, 1.72 kg dušika, 0.8 kg klora, 0.1 kg fluora, 12 kg ogljika, 0.785 kg fostorja, 0.1 kg žvepla, 1.75 kg apna, 1.75 kg kalija, 0.08 kg natrija, 5.05 kg magnezija in 0.045 kg železa. Vsa navedena množina naštetih snovij pa reprezentuje vrednost 78.000 K. Tako računajo matematiki.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 4. aprila 1901. Pšenica K 8.50 h, rž K 7.30 h, ječmen K 7.— h, oves K 7.20 h, ajda 6.50 h, proso K 7.— h, turščica K 6.50 h, leča K 11.— h, fižol K 9.50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Loterijske srečke

V Brnu dne 3. aprila t. l.: 75, 39, 70, 40, 76.

Na Dunaji dne 30. marcija t. l.: 58, 73, 47, 15, 54.

V Gradci dne 30. marcija t. l.: 33, 31, 87, 68, 22.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (3—10)

Preobleke. Popravila. Najnižje cene. Največji izbor. Skrbno izdelovanje. L. Mikusch, tovarna dežnikov, Ljubljana, Mestni trg 15.

Tiskarna in kamenotiskarna

J. Blasnikova nasledniki

v Ljubljani, Breg št. 12

izdeluje vsa tiskarska dela v najkrajšem času in po jako nizkih cenah.

Posebno se priporoča za tisek knjig, brošur, diplomov, trgovskih pisem, računov, kuvertov, raznih tabelaričnih del itd. itd.

Tiskarna je z najnovejšimi črkami, okraski in stroji preskrbljena ter za more vsem zahtevam popolnoma ustreči.